

Bosnië 2014

Begin juni vertrokken wij naar Bosnië waar twee weken voor aankomst een enorme natuurramp had plaatsgevonden. Met name het noorden van Bosnië is eind mei 2014 zwaar getroffen waardoor hele dorpen onder water kwamen te staan, veel huizen zonder elektriciteit kwamen te zitten, een tekort aan voedsel ontstond aangezien ook de supermarkten overstroomd waren en levendige dorpsfeer transformeerde in spookdorpen. We zijn naar de drie zwaarst getroffen plekken geweest; Tuzla, Maglai en Doboi. Straten zagen er hier verlaten uit, het plastic hing in de bomen, winkelruiten waren kapot door de druk van het water en er stonden rijen bij uitdeelcentra voor voedsel en levensmiddelen.

We hebben de afgelopen jaren al aan heel veel projecten bijgedragen en al heel veel gezien maar we hadden de gevolgen van een natuurramp zoals deze in Bosnië nog nooit van zo dichtbij meegemaakt.

Naar aanleiding van deze natuurramp waren er in Nederland onwijs veel inzamelingsacties gestart op scholen, op sportverenigingen en er waren verschillende initiatieven gestart om de mensen in Bosnië te helpen. Hierdoor was er heel veel ingezameld alleen hadden ze geen vervoer om dit naar het rampgebied te brengen. Via www.helpbosnie.nl zijn wij in contact gekomen met de organisatie die dit allemaal coördineerde en hebben we naast alle kleding die wij van jullie hadden gekregen ook allerlei andere goederen meegenomen (o.a. schoonmaakspullen, luiers, voedsel, schoenen). Twee mensen van deze organisatie gingen rond dezelfde periode ook naar Bosnië en hebben ons erg geholpen met het in contact brengen met lokale projecten, het uitzoeken van projecten die onze hulp het hardst nodig had (wat een lastige klus was aangezien iedereen hulp nodig had!), en natuurlijk met het communiceren met de locals.

In samenwerking met het rode kruis hebben we verschillende gezinnen voorzien van zelf samengestelde voedselpakketen en hebben we verschillende scholen bezocht die door de overstroming helemaal verwoest waren. Educatie vinden wij altijd erg belangrijk en willen we graag steunen. Na verschillende scholen te hebben bezocht hebben we een school gevonden die wij volledig konden renoveren zodat de kinderen op deze school in het nieuwe schooljaar weer naar school konden gaan. Het is lastig te bepalen waarin je investeert en met wie je in zee gaat wanneer je de mensen niet kent en je via een tolk moet communiceren. Wij letten altijd erg op corruptie door extra onderzoek te doen naar de mensen waarmee wij samenwerken. Uiteindelijk hebben wij een school gevonden in een dorpje buiten de stad (het geld dat er is gaat voornamelijk naar scholen in grote steden omdat daar de meeste kinderen op school zitten) en hebben we een aannemer gevonden om mee samen te werken. Om in contact te komen met de kinderen van de school die we gingen opknappen hebben we een middag voor ze georganiseerd waar ze hun handen mochten verven op het bijgebouwtje van de school, hebben we samen gevoetbald en een lekkere maaltijd gegeven zodat de kinderen even niet aan alle puinhoop die de overstroming heeft aangericht hoefde te denken. De andere dagen hebben we nog meer voedselpakketen uitgedeeld en hebben we contact gehad met verschillende initiatiefnemers naar aanleiding van de overstroming. Het is een raar besef dat wij na tien dagen weer in ons busje stappen naar een thuis met water, gas, en licht; met in de buurt een supermarkt waar je alles kan kopen wat je lief is; en waar vrienden en familie op je wachten. Terwijl we zo veel mensen achter laten die nog een lange weg te gaan hebben totdat het weer is zoals het was. Het is oneerlijk dat juist een land als Bosnië, waar al zo veel armoede heerst, getroffen wordt door een natuurramp als deze. Het zorgt voor een machteloos gevoel maar de glimlach op de gezichten van de kindjes bij het uitzoeken van een knuffel, de tranen van geluk bij het krijgen van een voedselpakket van Mara, en de dankbaarheid van de mensen nemen wij mee in onze herinnering van deze reis en motiveert ons om het werk dat wij verrichten bij Mara voort te zetten.